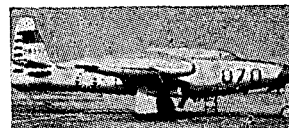


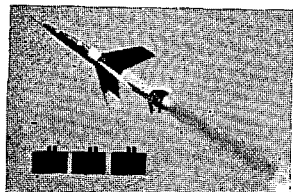
מה ביצואות



צרפת הפעילה זה-עתה — תחת פיקוחו של חיל-האוויר הצרפתי — את גדוד טילי-ניקה הנ"מ הראשון שלה. הגדוד מורכב 4 סוללות. נראה כי ישנה כאן מגמה לשלב במסגרת הכוחות הנ"מ הר-קטיים יחידות-טילים, מתוצרת צרפת ויחידות ש-חימושן מתבסס על מה שכבר הושג בתחום זה, מעבר לאוקינוס — שאר מדינות-נאט"ו שביבשת-אירופה נהגו עד כה בכלל בדרך זו.

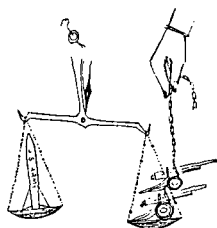


למען "חידוש" חיל-האוויר שלה, רכשה יוגוסלביה 50 מטוסי-קרב "תאנדרג'אט" (ארה"ב F-84-G), היוצאים משירות ביוגו. ואילו יוגו רוכשת את ה-G-91, מטוס המהלומה (מטוס-קרב-וסער) איטלקי, הוהפך עתה לדגם העיקרי של מטוס-קרב קל (וול) בכוחות-האוויר של מדינות-נאט"ו.



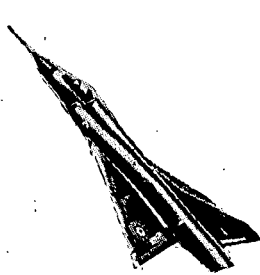
צבא-ארה"ב צעד צעד נוסף לקראת האפשרות לצרף ל-כל אחת מהדיביזיות שלו באירופה גדוד של טילי-לק-רוס הטקטיים (נגד שריון ביצורי-שדה ומטרות אחרות) בעלי הטווח הארטילרי המקורי (כ-16 ק"מ). שכן הועבר גדוד שלישי של טילי-לקרוס לרשות הצבא החונה בגרמניה.

שידוד-ארגון המחודש של עוצבות צבא-ארה"ב — שאז 1956 הועמדה הארטילריה שבהן על הבסיס הכפול של יחידות טיליות-אטומיות ויחידות כליתותה "מקובלות" — יגביר עתה שוב את משקלה-היחסי של ה-ארטילריה ה"קנית" הבלתי-גרעינית. הדבר מסתבר מן המפנה האחרון ב-מדיניות-הבטחון, והאסטרטגיה, של ארה"ב — ובמגמות הסקטיות של צבאה.

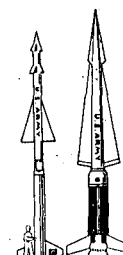


"מכון-מחקר להגנה" הנוורגי הוקם ב-1945, ותקציבו שהיה 140 אלף דולר — הגיע עתה ל-2,800 אלף (בצירוף הקצבות של מליונים מבחוץ — בעיקר ארה"ב). 88 מדענים בכירים (ועוזרים רבים) עובדים במכון. בין נר-שאי מחקריו: מערכת-נישק נגד-צוללתית ("טארנאג וו"); רקטת-מטוס שקוטרה 7.5 מ"מ; סוללת-השמל ארקטית; וציד-אלחוט למיקרו-רגלים. השפעת צרכיה המיוחדים של נורבגיה על בחירת נושאי-המחקר וכן אפי-שרויות-המחקר הנרחבות שלה בולטות לעין.

סוסה של "תחרות-היופי" בין ה"מיראג" הצרפתי וה"דראקן" השבדי בועדות-המומ-חיים של צבא-שוויצריה (ראה ב"מערכות" קל"ו, עמ' 44) היה ש"מיראג-וו" — מטוס-קרב "קלייחסית", בעל מהירות של "מאך 2" וטווח-פעולה של 500 ק"מ — נתקבל כמטוס-הקרב החדש של שביצריה; והבחירה נתאפשרה ע"י הממשלה. דבר זה בא בעקבות החלטת אוסטריה על רכישת "מיראג" ווו" (לפי הידיעות — 30 מטוס, כ-2 רבע מיליון דולר כל-אחד, ויתכן שהסכום כולל גם אביזרים נוספים).



תהליך הפיכתה של מערכת ההגנה הנ"מ של מדינות נאט"ו ל"טילית" — מתקדם. לברי-טניה — טילי ג"מ משלה, וכן (לפחות חלקית) לצרפת. טילי בקשת הגדולה (5,000 ק"מ אורך כה) מנורבגיה ועד תורכיה — עומדים עתה על המשמר טילי "ניקה" האמריקניים, לשני דגמיהם המצויים — "אייאקס" (משמאל) ה-מתישן ו"הרקולס" (מימין) החדיש — ב-12 מדינות. ה"זאוס" הנגד-טילי — עודנו "מתבשל".



כידוע, נועד "פאָרשינג" מוצק-הדלק להחליף את הטיל "ראַדסטון", נזיל-הדלק, כטיל הטקטי רחק-הטווח (מאות ק"מ אחדות) של צבא-ארה"ב. ברם, על פי ידיעה מינואר 1961 נמצאו בייצור שני (2) טילי "פרשינג" בלבד, לצרכי אימונו של הצבא; והאר-טילריה האטומית האמריקנית מהסוג ש"מעל-לכבד" עודנה מושתתת על "ראַדסטון" (שייצורו עמד בני-תים להיפסק, עקב המגמה להחלפתו). והסיבה — כספים...



בין קציני-הרגלים האמריקניים היו ברא-שית 1961 כאלה; שהתרעמו על-כי הכלי הנ"מ הראשון המופעל-טר-הכתף — "אדום-העין" שתעודתו המובהקת היא הגנה על הניסות הקדמיים בפני מטוסים מנמיכתי-טוס, הומון — מסיבות תקציביות — כי מספר מצומצם-מדי בתכנית-הרכש של שנה זו. הבקשה המקורית (כתוספת על תקציב-השנה) היתה ל-1,200 כלים אלה, אשר אבזריה-ההנחה האינפרא-אדומים ש-בהם עושים אותם ל"קוטלי-מטוסים" מש.



לפי סקירתו של סופר צבאי בריטי, מונים כיום כוחותיה המוטסים של ברה"מ כ-100,000 איש, המהווים 9 דיביזיות, בנות 3 רגימנטים כ"א. בכל רגימנט שלושה גדודים: גדוד-צנחנים, גדוד-מוטס וגדוד-קומנדור וחבלה. הקצאת מטוסי-תובלה והלי-קופטרים נעשית ברוחב-יד; ותמיד מצויים כלי-טיס מספיקים להטסת שתי דיביזיות בהיט-אחד — "מהלומה רבת-השפעה במצבים קריטיים", כדברי הסופר.

